

HET HOOGSTE BEGROEP

Eenakter

door

SASKIA VAN KUIK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET HOOGSTE BEROEP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SASKIA VAN KUIK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dokter

Karin

Rechter

Leven

Dood

Echtgenoot

Emotie

Liefde

Verstand

Twijfel

DECOR:

Links van het midden, voor, zien we een zitje van twee stoelen, waar de dokter in gesprek is met Karin. In het midden achter een tribune voor de gedaagden en links voor een Hoge kansel van de rechter, met daarnaast een verhoorbankje.

DOKTER: Hoe kunt U nu beweren dat goedheid de meest directe oorzaak is geweest voor de zelfmoord van uw man?

KARIN: Ik ben er niet zeker van of je het goedheid moet noemen. Het verschil tussen goed en slecht is mij nooit zo duidelijk geweest.

DOKTER: Liefde? Begrip?

KARIN: Moeten we alles benoemen?

DOKTER: Als we de dingen duidelijk willen krijgen wel.

KARIN: Te bang om te verliezen, lafheid... alles maar goed vinden? Gemakzucht! Ja, zo iets was het wel.

DOKTER: Egoïsme?

KARIN: Maar wel van beide kanten! Ik bedoel, hij liet het zich ook allemaal wel aanleunen.

DOKTER: Handelswaar, hij blijft, jij doet wat er verwacht wordt en niemand hoeft er over na te denken.

KARIN: Zo was het wel ongeveer. En we noemen het 'liefde'

DOKTER: Het klinkt vermoeiend, maar een dergelijk verbond komt vaker voor dan je denkt.

KARIN: Dat kan wel waar zijn, maar het lijkt zo onecht. Het voelt wel echt, maar het is 't niet. Liefde zou groter moeten zijn.

DOKTER: Zelfmoord, daar hadden we het over.

KARIN: Ik voel me in ieder geval medeverantwoordelijk. Hij deed het, maar ik heb het laten gebeuren, begrijpt u?

DOKTER: Ik denk dat u zichzelf te hard afvalt. We hebben het over een volwassen man, althans daar ga ik van uit.

KARIN: Op die manier neem je geen enkele verantwoordelijkheid.

DOKTER: Als het goed is heb je dat ook niet.

KARIN: Nu, zo simpel ligt het voor mij dus niet.

DOKTER: Hoever denkt u daar in te gaan?

KARIN: Zover als nodig is om mezelf weer terug te vinden.

DOKTER: Dan zou u net zo goed de schuldvraag bij het leven zelf neer kunnen leggen.

KARIN: Zo iets als... door 'leven is er dood, dus daarom...!

DOKTER: Ga nog een stap verder, als je wilt. Als jij verantwoordelijk bent voor de zelfmoord van je man, dan is het leven een seriemoordenaar.

KARIN: Misschien is dat ook wel de kern van alle problemen, in essentie is het de kern van mijn denkwijze.

DOKTER: Dan blijft nog de vraag, wie daagt het leven voor het gerecht?

KARIN: *(lacht een beetje smalend)* Als dat al zou kunnen zou de dood dat misschien moeten doen?

DOKTER: Zou jij het niet willen? De dood en het leven en alles wat erbij hoort? *(op dat moment staat Karin op, knikt en loopt de rechtszaal in, waar een rechter op een kansel haar enigszins uitdagend aankijkt. Op een bank zitten vreemde figuren, waaronder ook haar overleden echtgenoot)*

RECHTER: U bent?

KARIN: Ik ben...

RECHTER: Komt u doen?

KARIN: Ik wil graag...

RECHTER: begint u maar!

KARIN: Moet ik dan niet eerst zweren de waarheid te spreken en niets dan de waarheid.

RECHTER: Zoiets bestaat niet. Een ultieme waarheid is al een leugen op zich. We kunnen slechts van u verwachten dat u de waarheid spreekt zoals u hem kent.

KARIN: Dat maakt het al een stuk eenvoudiger.

RECHTER: Beginnen maar? Wie klaagt u aan?

KARIN: Het leven zelf.

RECHTER: En op welke grond?

KARIN: Op grond van het feit dat het leven geen leven waarborgt en dus in beginsel verantwoordelijk is voor de dood.

DE DOOD: Ik protesteer, de getuige scheidt verwarring.

KARIN: Ik schep geen verwarring, ik BEN verward.

RECHTER: Het doet er niet toe wat u bent, u wilde aanklagen, beperk u dan daar toe.

KARIN: Het valt niet mee om precies onder woorden te brengen wat ik bedoel. Het ligt nogal gecompliceerd.

RECHTER: Hier hebben we allemaal geen tijd voor. We beginnen nu meteen of we stoppen voordat we begonnen zijn.

KARIN: Ik voel me verantwoordelijk voor de zelfmoord van mijn man. Ik heb het gevoel dat ik had moeten voorkomen dat hij zoiets zou doen.

ECHTGENOOT: Daarvoor zul je naar een psychiater moeten.

KARIN: Daar kom ik net vandaan en hij heeft me hier naartoe verwezen.

RECHTER: U verwijt het leven dus dat hij verantwoordelijk is voor de dood?

KARIN: Precies!

RECHTER: En u doet dat omdat u zich verantwoordelijk voelt voor wat uw man heeft gedaan?

KARIN: U begrijpt het tenminste.

RECHTER: Ik begrijp er helemaal niets van. Maar het is uw feestje. Laat het leven maar naar voren komen. *(Karin gaat op het eind van de bank zitten en de 'persoon' Leven gaat op de getuigenbank zitten)*

LEVEN: Weer hetzelfde liedje zeker?

RECHTER: Vind u zichzelf verantwoordelijk voor alles wat leeft?

LEVEN: Wel zolang het leeft.

RECHTER: Verklaar u nader.

LEVEN: Op het moment dat er een geboorte plaats vind, ben ik een onderdeel van dat gebeuren. Een leverancier van het nodige. Lucht om te ademen, bewegingsruimte, positieve mogelijkheden. Zolang dat er is, heb ik mijn taak gedaan.

RECHTER: Maar het leven is toch meer dan ademen en groot worden?

LEVEN: Op zichzelf niet. Leven is simpel... je wordt geboren, je volgroeit, je plant voort en vervolgens maak je ruimte voor de volgende generatie, die hetzelfde proces doorloopt.

KARIN: *(staat op en loopt boos naar voren)* ... Dat is allemaal mooi makkelijk! U neemt geen enkele verantwoording! Het leven is niet een op zichzelf staand iets, zo simpel kan het niet zijn.

LEVEN: Het spijt me dat ik u teleur stel, maar zo simpel IS het wel.

KARIN: Ik geloof u niet. Niet na wat ik allemaal meegemaakt heb.

LEVEN: U gebruikt het juiste woord... mee gemaakt... u heeft dus samen met anderen iets "gemaakt". Dat heeft dus niets meer te maken met wat het van oorsprong is. Anders gezegd... Het leven is een zichzelf in stand houdend mechanisme, waar bij een simpele procedure wordt gevolgd, het leven is niet wat jij of wie dan ook ervan maakt.

RECHTER: Het is helemaal duidelijk. Bedankt voor de moeite hoor.

LEVEN: Graag gedaan.

KARIN: Dit bedoel ik dus. U neemt geen enkele verantwoording?

LEVEN: Geen verantwoording? Hoe komt u daarbij? Denkt u dat het eenvoudig is om zo'n cyclus in stand te houden? Het is juist een enorme verantwoordelijkheid en daarom kan ik me niet ook nog eens gaan bemoeien met allerlei bijzaken zoals de dood. Daarvoor zult u bij de betreffende instantie moeten zijn.

RECHTER: We hebben geen eeuwen de tijd.

LEVEN: Dat laat ik aan uw oordeel over. Ik zeg alleen dat ik niets heb gedaan wat verkeerd is.

KARIN: U maakt zich er van af. U gaat volkomen voorbij aan de essentie van mijn vragen.

LEVEN: U krijgt niet het antwoord dat u wilt, maar mijn antwoord heb ik reeds gegeven. Ik ben het leven, als ik iets niet goed doe, zou het leven niet meer bestaan. Maar u leeft, ik leef, er leeft van alles, dus doe ik mijn werk goed.

RECHTER: U heeft het gehoord, u kunt wel weer gaan.

KARIN: Maar wacht nu toch even... ik heb nog zoveel vragen en...!

RECHTER: Antwoorden, antwoorden. Antwoorden! Altijd op zoek naar antwoorden. Hebben jullie mensen echt niets beters te doen?

KARIN: Maar ik wilde het leven zelf terecht stellen.

RECHTER: Nee, dat wilde u niet. Maar vooruit... we geven het nog een kans. Laat de dood naar voren te komen. *(de dood neemt plaats in de getuigenbank, passeert daarbij Karin, die huivert)* U kunt beginnen met uw ondervraging.

KARIN: Ik weet niet wat ik vragen moet.

DOOD: Misschien ontnemt de angst u de juiste instelling?

RECHTER: Angst is een slechte gids. Overigens hoeft u niet bang te zijn. De dood is hier niet voor u.

KARIN: *(slikt even en begint schuchter)* Bent u net zo simpel als 't leven?

DOOD: Wat noemt U simpel? Ik sla het leven gade. Als iets niet voldoende levenskans heeft, haal ik het op en geef het rust. Is dat simpel?

KARIN: Ook al geen verantwoordelijkheid. Wat heeft dit voor zin? *(de echtgenoot staat op en loopt naar voren)*

ECHTGENOOT: Stop nu eens even. Wat is dit voor een verhoor? Waarom behandel je hen als vijanden?

RECHTER: Goede vraag. Wat is hierop Uw antwoord?

KARIN: De dood is toch ieders vijand?

ECHTGENOOT: Niet van mij! Voor mij was het een vriend, een schamele troost, al die jaren dat het leven me teveel was.

KARIN: Dus het leven was jouw vijand?

ECHTGENOOT: Nee, alleen soms een minder goede vriend, dat is alles.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto